

סניף "שמרו משפט" * ב"ד מיוחד לפקח על: הגנות, עיקלים, סיוכים, היתרי ערבות, פסק דין, ונישן * ומגן לבע"ד שלא יקפחו מזכותם: לבידור הבי"ד, ולדין גמור, ולמהיכן דנתני, ולמאן בבוררות, ובמעניקם

התראת בי"ד למנוע פירצה נורא - דנישואין ד"אשת איש"

למו"ה מנחם ביקסענשפאן נ"י מקרית יואל.

הנני בזה אודות השמועה (לא מאושרת) שהגיע אלינו: שהנך מתכוון לישא בקרוב את האשה מרת צירל בלום מלונדן - לבית האכהייזער. הגם שהרינו מצפים - ששמועה זו בשקר יסודה, כי אשה זו היא "אשת איש" גמורה - אשתו של הר"ר מנחם מענדל בלום נ"י מק"י, והלב ממאן מלהאמין - שבתור ישראל כשר - המאמין בתוה"ק ומדקדק בקלה כבחמורה, תהיה מוכן לעבור ח"ו על עבירה חמורה כזה - מה שאף אנשים הפחותים פי כמה ממדריגתך - אינם נחשדין ע"ז. אבל היות - שרב חשוב פנה אלינו, ואמר שייתכן שהעלימו ממך מציאות הדברים, על כן עכ"פ "למיחש מיהא בעי" - וביקש מאתנו להודיע לך בעוד מועד קושט דברי אמת.

אשר ע"כ - בכדי שלא תוכל לטעון אח"כ - שלא הבנת די ברור את חומר הדבר, כי לא הזהירו אותך - ולא הסבירו לך די הצורך - את חומר הענין, הרינו להזהירך בזה ב"התראת בי"ד" חמור: שח"ו לישא אשה זו. דהרי אף אם לו היה המדובר - מגט הכשר בתכלית, ג"כ היה אסור לך לישאנה על פיה - מדין "קלא", הפוסל אף גט הכשר בתכלית - ואין שום מבוא כלל להקל בזה, וכדביארנו ב"קול בי"ד" (כפתור #418).

ומעתה, כש"כ וק"ו בנ"ד - כשהמדובר מגט הספוג ורוי עם פסלנות רבות ועצומות - באופן שהיא בטל בתכלית - בלי שום מבוא כלשהו להכשירה, וכמבואר הדק היטב ב"התראת בית דינינו" (מיוס ט"ו אדר תשס"ט), [שהוא ב"פנקס בי"ד" (מסמך 1026)] - ובשיעורי "קול בי"ד" (כפתור 4), עם יסודות איתנים ומקורות חזקים מדברי הפוסקים - אשר מפיהם אנו חיים ומימיהם אנו שותין. באופן שע"פ דעת תוה"ק ברור - בלי שום צל ספק בדבר - שאשה זו עדיין היא אשתו הגמורה של בעל הנ"ל, וממילא פשוט וברור - שאיסור גמור וחמור רובץ עליך - מלישא אותה, כי זהו "עדרות" גמור וחמור - מה שעונשה בבית דין של מטה - הוא מיתת "חנק" רח"ל.

והעיקר מה שבאנו להודיעך עכשיו בכרירות - הוא: שתדע נאמנה - שלא תלך שולל לחשוב, שתוכל להצטרף אחרי כן עם האמתלא - שהיה לך "היתר" ממאה רבנים ויותר - שאמרו לה שהגט כשר, כי הלכה ברורה הוא בפוסקים - דכל שידעה האשה או הבעל - שיש מעררים בדבר, ועכ"ז נישאו - מרם שנשאו ונתנו האוסרין והמתירין זה עם זה - וכדרכה של תורה בכל הדורות, אין זה "דיעבד" - כי אין להם דין "שוגגין" - רק דין "מזידין" גמורים, ותצא מזה ומזה - ובניה מן השני ממזרים, ועתה דע לך - כי הזהרונך!

[וכש"כ בנ"ד, שבית דינינו - לא כיסו וממנו את ידם בצלחת, אלא גילוי את ערעורם לעין כל - עם ביסוס ע"פ מקורות נאמנים ויסודות איתנים מדברי הפוסקים, ולעומת זה הרבנים ה"מתירין" - מחביאים עצמם ואינם יוצאים בגלוי להכשיר את הגט, וגם לא הודיעו להמעררים - שום דיחוי כלשהו על דבריהם, רק הפטירו בשפה ממחביאים "מותר לך מותר לך" - מבלי לגלות שום יסוד ממשי בדיחוי הערעורים החזקים. ממילא פשוט - דאף אם לו היה כנוכה ארוזי גובהם, מ"מ הרי משפטם חרוץ - דע"פ ההלכה יש להם דין של "דיינים שקרנים" - שאסור לסמוך עליהם, וכמבואר בשו"ת משפטים ישרים (ח"א, סי' רפ"ד) - וז"ל: דיינין שמקשים על דבריו מדברי פוסקים - ואינו חושש להקשיא - רק שאומר "כך נראה לי", הר"ז "דיין שקר" - ודבריו אינם מעלין ולא מורידין, ובסוד הדיינים ובמניינם לא יבא - וכמאן דליתיה דמי, ויתקיים הדין - ביושבים לפני ה' ומודים על האמת, עכ"ל. גם ליהוי ידוע לך - מה שמבואר בכנה"ג (מ"מ סי' ל"ד, כנס"ט אות י"ב), דמי שסומך על "היתר" - על אף שיודע שההיתר אינו מחזיק מעמד ע"פ תוה"ק, יש לו דין "מזיד" ו"רשע" - ופסול לעדות ולשבועה, עי"ש. בקיצור - הדבר פשוט, שעד שלא נראה היתר ע"ז בכתב - המצורף עם דיחויים ברורים על כל ערעורינו - עם נימוקים ומקורות דוקא, כדי שנוכל לעקוב ולברוק אחריה - אם היא מחזיק מעמד לאמתה של תורה - או לא, אין לך ע"פ הלכה - שום "היתר" כלל.]

ואם תעבור ח"ו על אזהרתנו הזה - אז נהיה מוכרחים לפרסם עליך בפומבי שהנך עובר בשאט נפש על איסור החמור של "אשת איש" - מה שהוא בעונש מיתת "חנק" רח"ל, ועל בניך שיוולדו לך מן אשה זו - שהם "ממזרים" גמורים לכל דבר עד סוף כל הדורות - ותהיו לחרפה ולדראון עולם. והרינו חוזרים בשיטה האחרונה - על דברינו הראשונים, שלעת עתה - הרינו דנין אותך עדיין לכף זכות: שכל השמועה אינה אמת, וד"ב.

אברהם שמואל יהודה געשמעמנער
אברהם שמואל יהודה געשמעמנער
ראב"ד ביד"צ סניף "שמרו משפט"

ועל זה באתי על החתום - בשם שאר חברי הבית דין צדק - דסניף "שמרו משפט", ד' לסדר "זעשו לי מקדש - ושכנתי בתוכם" (תרומה), שלשה ימים לחודש אדר, שנת ה' אלפים שנת תש"ע לפ"ג.

סניף "שמרו משפט" * ב"ד מיוחד לפקוח על: הזמנות, עקלים, סרובים, הוטר ערסאות, פסקי דין, וגיטין * ומגן לבע"ד שלא קופצו מכותם: למחזור הבי"ד, וד"ן גמור, ולמחיק דנתני, ולמאן בבוררות, ובמעונים

התראת בי"ד למנוע פירצה נורא - דנישואין ד"אשת איש"

למרת צירל בלום (לבית האכהייער) תחי' מלונדן - אשת הר"ר מנחם מענדל בלום שליט"א.

הנני בזה אודות השמועה (לא מאושרת) שהגיע אלינו: שהנך מתכוונת להנשא בקרוב לאיש זר המכונה ר' מנחם ביקסענשפאן נ"י. הגם שהרינו מצפים - ששמועה זו בשקר יסודה, כי הלב ממאן מלהאמין - שבתור בת ישראל כשירה - שנתגדלה בבית שזנהרים בה בקלה כבחמורה, תהיו מוכנת לעבור ח"ו על עבירה חמורה כזה - מה שאף נשים הפחותים פי כמה ממדריגתך - אינם נחשדין עליה, אבל היות - דעכ"פ "למיחש מיהא בעי".

אשר על כן - בכדי שלא תוכל לטעון אחר כן - שלא הבנת די ברור את חומר הדבר, כי לא הזהירו אותך - ולא הסבירו לך די הצורך - את חומר הענין, הרינו להזהירכם בזה עוה"פ ב"התראת בית דין" חמור, שח"ו שתעשו דבר כזה. דהרי אף אם לו היה המדובר - מגט הכשר בתכלית, ג"כ היה אסור לך להנשא על פיה - מדין "קלא", הפוסל אף גט הכשר בתכלית - ואין שום מבוא להקל בזה, וכדביארנו ב"קול בי"ד" (כפתור #418).

ומעתה, כש"כ וק"ו בנ"ד - כשהמדובר מגט הספוג ורוי עם פסלנות רבות ועצומות - באופן שהיא בטל בתכלית - בלי שום מבוא כלשהו להכשירה, וכמבואר הדק היטב ב"התראת בית דינינו" (מיוס ט"ו אדר תשס"ט).
[שהוא ב"פנקס בי"ד" (מסמך 1026)] - ובשיעורי "קול בי"ד" (כפתור 4), עם יסודות איתנים ומקורות חזקים מדברי הפוסקים - אשר מפיהם אנו חיים ומימיהם אנו שותין. באופן שע"פ דעת תוה"ק ברור - בלי שום צל ספק בדבר - שעדיין הנך אשתו הגמורה של בעליך הנ"ל, וממילא פשוט וברור - שאיסור גמור וחמור רובץ עליך - מלהנשא לאיש זר, כי זהו "ערייות" גמור וחמור - מה שעונשה בבית דין של מטה - הוא מיתת "חנק" רח"ל.

והעיקר מה שבאנו להודיעך עכשיו בכרירות - הוא: שתדע נאמנה - שלא תלך שולל לחשוב, שתוכל להצטדק אחרי כן עם האמתלא - שהיה לך "היתר" ממאה רבנים ויותר - שאמרו לך שהגט כשר, כי הלכה ברורה הוא בפוסקים - דכל שידעה האשה או הבעל - שיש מעררים בדבר, ועכ"ז נישאו - מרם שנשאו ונתנו האוסרין והמתירין זה עם זה - וכדרכה של תורה בכל הדורות, אין זה "דיעבד" - כי אין להם דין "שוגגין" - רק דין "מוזדיין" גמורים, ותצא מזה ומזה - ובניה מן השני ממורים, ועתה דע לך - כי הזהרנוך!

[ובש"כ בנ"ד, שבית דינינו - לא כיסו וממנו את ידם בצלחת, אלא גילוי את ערעורם לעין כל - עם ביסוס ע"פ מקורות נאמנים ויסודות איתנים בדברי הפוסקים, ולעומת זה הרבנים ה"מתירין" - מחביאים עצמם ואינם יוצאים בגלוי להכשיר את הגט, וגם לא הודיעו להמעררים - שום דיחוי כלשהו על דבריהם, רק הפטירו בשפה ממחביאים "מותר לך מותר לך" - מבלי לגלות שום יסוד ממשי בדיחוי הערעורים החזקים. ממילא פשוט - דאף אם לו היה כגובה ארזים גובהם, מ"מ הרי משפטם חרוץ - דע"פ ההלכה יש להם דין של "דיינים שקרנים" - שאסור לסמוך עליהם, וכמבואר בשו"ת משפטים ישרים (ח"א, סי' רפ"ד) - וז"ל: דיינין שמקשים על דבריו מדברי פוסקים - ואינו חושש להקשיא - רק שאומר "כך נראה לי", הר"ו "דיין שקר" - ודבריו אינם מעלין ולא מורידין, ובסוד הדיינים ובמנינים לא יבא - וכמאן דליתיה דמי, ויתקיים הדין - ביושבים לפני ה' ומורים על האמת, עכ"ל. גם ליהוי ידוע לך - מה שמבואר בבנה"ג (ח"א סי' ל"ד, סג"ט אות י"א), דמי שסומך על "היתר" - על אף שידוע שההיתר אינו מחזיק מעמד ע"פ תוה"ק, יש לו דין "מוזר" ו"רשע" - ופסול לעדות ולשבועה, עי"ש. בקיצור - הדבר פשוט, שעד שלא נראה היתר ע"ז בכתב - המצורף עם דיחויים ברורים על כל ערעורינו - עם נימוקים ומקורות דוקא, כדי שנוכל לעקוב ולבדוק אחריה - אם היא מחזיק מעמד לאמתה של תורה - או לא, אין לך ע"פ הלכה - שום "היתר" כלל].

ואם תעברי ח"ו על אזהרתינו הזה - אז נהיה מוכרחים לפרסם עליך בפומבי שהנך עובר בשאט נפש על איסור החמור של "אשת איש" - מה שהוא בעונש מיתת "חנק" רח"ל, ועל בניך שיולדו לך מן הזר הזה - שהם "ממזרים" גמורים לכל דבר עד סוף כל הדורות - ותהיו לחרפה ולדראון עולם. והרינו חוזרים בשיטה האחרונה - על דברינו הראשונים, שלעת עתה - הרינו דנין אותך עדיין לכף זכות: שכל השמועה אינה אמת, וד"ב.

ועל זה באתי על החתום - בשם שאר חברי הבית דין צדק - דסניף "שמרו משפט", ד' לסדר "ועשו לי מקדש - ושכנתי בתוכם" (תרומה), שלשה ימים לחודש אדר, שנת ה' אלפים שנת תש"ע לפ"ג

אברהם שמואל יהודה געשמעמנער
ראב"ד ביד"צ סניף "שמרו משפט"

